न कदाचिद्द्विजे तस्माद्विद्वानवगुरेदपि ।
न ताडयेत् तृणेनापि न गात्रात् स्रावयेदसृक् ॥ १६९ ॥
अधार्म्मिको नरो यो हि यस्य चाप्यनृतं धनं ।
हिंसारतश्च यो नित्यं नेहासौ सुखमेधते ॥ १७० ॥
न सीदन्नपि धर्म्मेण मनोऽधर्म्मे निवेशयेत् ।
अधार्म्मिकाणां पापानामाशु पश्यन् विपर्य्ययं ॥ १७१ ॥
नाधर्म्मश्चरितो लोके सद्यः फलति गौरिव ।
शनैरावर्त्तमानस्तु कर्त्तुर्मूलानि कृन्तति ॥ १७२ ॥
यदि नात्मनि पुत्रेषु न चेत् पुत्रेषु नप्तृषु ।
न त्वेव तु कृतोऽधर्म्मः कर्त्तुर्भवति निष्फलः ॥ १७३ ॥
अधर्म्मेणैधते तावत् ततो भद्राणि पश्यति ।
ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यति ॥ १७४ ॥
सत्यधर्म्मार्य्यवृत्तेषु शौचे चैवारमेत् सदा ।
शिष्यांश्च शिष्याद्धर्म्मेण वाग्बाहूदरसंयतः ॥ १७५ ॥
परित्यजेदर्थकामौ यौ स्यातां धर्म्मवर्ज्जितौ ।
धर्म्मं चाप्यसुखोदर्कं लोकविक्रुष्टमेव च ॥ १७६ ॥
न पाणिपादचपलो न नेत्रचपलोऽनृजुः ।
न स्याद्वाक्चपलश्चैव न परद्रोहकर्म्मधीः ॥ १७७ ॥